

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **M. J.**
bytem ul. 28. ř. 893/13, X J.
zastoupená advokátem Mgr. Davidem Raifem
sídlem Krameriova 503, 790 01 Jeseník

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 12. 2017, č. j. X, ve věci invalidního důchodu,

takto:

I. Rozhodnutí žalované ze dne 4. 12. 2017, č. j. X, **se ruší** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 10 335 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Davida Raifa, advokáta se sídlem Krameriova 503, Jeseník.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou doručenou soudu dne 2. 2. 2018 domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty její námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 14. 9. 2017, č. j. 745 808 5756, jímž byla žalobkyni zamítnuta

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu, neboť je nadále invalidní pro invaliditu I. stupně.

2. **V žalobě** žalobkyně nesouhlasí se zamítnutím žádosti o změnu výše invalidního důchodu, neboť její dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav byl nesprávně posouzen, jelikož žalovaná nepřihlédla k § 3 odst. 1 a 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále „vyhláška č. 359/2009 Sb.“). Pokud by tak žalovaná učinila, pak by musela žádosti o změnu výše invalidního důchodu vyhovět, protože míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně by pravděpodobně překročila 49 %. Rozhodující příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 1c přílohy k vyhlášce 359/2009 Sb. Žalobkyně popisuje vývoj zhoršení zdravotního stavu a je přesvědčena, že kromě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, má na míru její pracovní schopnosti podstatný vliv i další zdravotní postižení – tremor, závratě, únavový syndrom. Stejně tak mají tyto další zdravotní postižení vliv i na její schopnost využívat dosaženého vzdělání, zkušeností a znalostí, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace. Závěrem žalobkyně navrhuje nové posouzení svého zdravotního stavu. K žalobě žalobkyně dokládá zdravotní záznam MUDr. P. B., Ph.D., ze dne 5. 1. 2018 a záznam EEG ze dne 19. 1. 2018.
3. Žalovaná **ve vyjádření k žalobě** uvádí, že z posudku vypracovaného dne 21. 11. 2017, č. j. LPS/2017/342-NR-OLM_CSSZ, vyplynulo, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon č. 155/1995 Sb.“), kdy zjištěná procentní míra poklesu pracovní schopnosti na horní hranici rozpětí 30 - 45 % podle kapitoly V, položky 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. odpovídá § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., tedy prvnímu stupni. Při rozhodování tak byly dostatečně zohledněny veškeré podstatné skutečnosti, kritéria invalidity druhého či třetího stupně naplněna nebyla, pro aplikaci § 3 a 4 vyhlášky č. 359/2009 Sb. nebyly zjištěny posudkově významné okolnosti. Žalobkynino vlastní hodnocení zdravotního stavu přitom oporu v objektivních zjištěních nemá. Konečně žalovaná navrhuje provedení důkazu posudkem Ministertva práce a sociálních věcí ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon č. 582/1991 Sb.“), resp. k nároku na jeho provedení se připojuje.
4. Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci **přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 4. 12. 2017.
5. **Ze správního spisu** soud ve vztahu k souzené věci zjistil, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Jeseník (dále „OSSZ“) ze dne 29. 8. 2017 je žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu I. stupně, jelikož pokles pracovní schopnosti žalobkyně činí jen 45 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb. nemění.
6. V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaná uvedla, že posudkový lékař dospěl po

prostudování doložené dokumentace a vlastním zjištěním při jednání k závěru, že u žalobkyně jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje psychické a částečně i fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti, avšak i nadále odpovídá invaliditě I. stupně. Na základě toho posudkový lékař potvrdil posudkový závěr lékaře OSSZ a stanovil, že postižení žalobkyně odpovídá kapitole V, položce 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a poklesu pracovní schopnosti o 45 %, ve smyslu § 3 citované vyhlášky se dále nemění.

7. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba **je** důvodná.
8. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. *pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*
9. Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*
 - a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
 - b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
 - c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*
10. Způsob posouzení a procentní míry poklesu pracovní schopnosti, stejně jako způsob zhodnocení a využití zachované pracovní schopnosti podle § 39 odst. 4 písm. e) zákona č. 155/1995 Sb. stanovuje prováděcí předpis, konkrétně vyhláška č. 359/2009 Sb.
11. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou odbornou, medicínskou (invalidní důchod je podmíněný dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem), a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Posudkové komise jsou oprávněny posoudit pokles pracovní schopnosti a zaujmout posudkové závěry o invaliditě, jejím vzniku, trvání či zániku. I tyto posudky nicméně hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. Posudkový závěr by měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity závisí především (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018, č. j. 6 Ads 23/2018-37, dostupné na www.nssoud.cz).
12. K posouzení zdravotního stavu žalobkyně si krajský soud vyžádal posudek od posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále „PK MPSV“) v Ostravě, který byl zpracován dne 18. 5. 2018. Podle tohoto posudku se u žalobkyně jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Za rozhodující příčinu byl určen organický psychosyndrom zejména se sníženou pracovní pamětí a početními schopnostmi, které jsou sníženy až k hranici defektu. Posudkově odpovídá hodnocení žalobkyně kapitole V, položce 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s 45 % poklesu míry pracovní schopnosti. Na rozdíl od lékaře OSSZ i žalované byla horní hranice zvýšena o 10 % na celkových 55 %, a to pro neurologickou symptomatologii, jejíž zlepšení nelze předpokládat (dystaxe, instabilní stoj, nejistá chůze, oslabení levostranných končetin, třes horních končetin více vlevo při cíleném pohybu). Datum změny stupně invalidity bylo posudkem stanoveno na 12. 6. 2017, tj. dnem psychologického a psychiatrického vyšetření, které progresi postižení

prokázalo.

13. Krajský soud konstatuje, že posudek řádně odborně obsazené PK MPSV v Ostravě ze dne 18. 5. 2018 splňuje všechny formální a obsahové náležitosti stanovené v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Z posudku je zřejmé, že zdravotní stav žalobkyně byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jejím tvrzeným obtížím, tudíž výše vyjádřené pochybnosti o úplnosti posouzení zdravotního stavu žalobkyně byly rozptýleny. Krajský soud proto podle zásad uvedených v § 77 odst. 2 s. ř. s. hodnotí posudek PK MPSV v Ostravě jako přesvědčivý a úplný.
14. S ohledem na to, že v posuzovaném případě bylo prokázáno, že u žalobkyně došlo ke dni 12. 6. 2017 k poklesu její pracovní schopnosti o 55 %, je nutno žalobkyni od uvedeného data považovat za invalidní v II. stupni ve smyslu § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb.
15. Na základě uvedených skutkových zjištění proto dospěl krajský soud k závěru, že žalovaná ve správním řízení neopatřila důkazy v takovém rozsahu, aby byl prokázán skutečný stav věci, čímž zatížila řízení vadou, která měla za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. Proto soud napadené rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. zrušil a věc vrátil dle § 78 odst. 4 s. ř. s. žalované k dalšímu řízení. Žalovaná ve věci znovu rozhodne, přičemž bude vycházet z právního názoru krajského soudu, že žalobkyně byla invalidní v II. stupni.
16. Právním názorem vysloveným v tomto rozsudku je žalovaná v dalším řízení vázána (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
17. Vzhledem k tomu, že žalobkyně měla ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalované zaplatit do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení v celkové výši 10 335 Kč. Náhrada se skládá z částky 3 000 Kč za 3 úkony právní služby právního zástupce žalobkyně po 1 000 Kč podle § 7 bod 3., § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále „AT“), [převzetí a příprava zastoupení – písm. a), podání žaloby – písm. d), účast na jednání před soudem – písm. g)], z částky 900 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [tři režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 AT], cestovného ve výši 2 674 Kč (2 x 106 km jízdy ze sídla zástupce žalobkyně do sídla soudu dle mapy.cz, tj. celkem 212 km; spotřeba dle technického průkazu je 6,4 l/100 km; 6,4 krát 30,50 za 1 l benzínu 95 oktanů dle vyhlášky č. 463/2017 Sb. děleno stem = 1,952 Kč + 4,00 Kč sazba základní náhrady za 1 km jízdy dle stejné vyhlášky = 5,952 krát 212 km = 1 262 Kč). Cestovné žalobkyně činí 1 412 Kč (2 x 118 km jízdy z bydliště žalobkyně do sídla PK MPSV v Ostravě dle mapy.cz, tj. celkem 236 km; spotřeba dle technického průkazu je 6,5 l/100 km; 6,5 krát 30,50 za 1 l benzínu 95 oktanů dle výše citované vyhlášky děleno stem = 1,9825 + 4,00 Kč sazba základní náhrady za 1 km jízdy dle téže vyhlášky = 5,9825 krát 236 km = 1 412 Kč). Advokátu náleží částka 800 Kč jako náhrada za promeškaný čas [8 půlhodin promeškaného času po 100 Kč podle § 14 odst. 1 písm. a) AT]. Jelikož je zástupce žalobkyně plátcem DPH, náleží mu zvýšení odměny a jeho hotových výdajů o 21 % z částky 7 374 Kč, tj. 1 549 Kč. Celková náhrada nákladů řízení žalobkyně (1 412 Kč) a jejího zástupce (+ 8 923 Kč) činí 10 335 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

Olomouc 26. června 2018

JUDr. Martina Radkova, Ph.D. v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.